

**DECIZIE**

**06 noiembrie 2019**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Judecători

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Babără Victor în numele condamnatului Tcacenco Ilie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 04 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

*Tcacenco Ilie XXXXX, născut la XXXXX, originar din r-nul XXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, nr. XXXXX.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

**Prima instanță:** 23.05.2017– 04.01.2019;

**Instanța de apel:** 23.04.2019–04.06.2019;

**Instanța de recurs:** 31.07.2019 – 06.11.2019;

Asupra admisibilității recursului în anulare declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 04 ianuarie 2019, Tcacenco Ilie a fost recunoscut vinovat în baza art.264<sup>1</sup> alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa – amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalentul a 45 000 lei.

**2.** Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că I. Tcacenco la 17 spre 18.04.2017 a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare, în timp ce conducea automobilului de model „XXXXX” cu n/î bulgărești XXXXX, pe traseul Văsieni-Ulmu, r-nul Ialoveni, unde având suspiciuni privind starea de ebrietate a conducătorului auto în pofida preîntâmpinării acestuia despre survenirea răspunderii penale pentru refuzul de la testarea alcoolsopică și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în pofida preîntâmpinării în s. Ulmu, r-nul Ialoveni, a refuzat, la solicitarea inspectorilor, de a fi supus în modul stabilit, testării alcoolsopice și examenului medical, fapt confirmat prin îndreptarea din 18.04.2017 și procesul-verbal din 18.04.2017, privind constatarea faptei refuzului conducătorului auto de la testarea alcoolsopică.

**3.** Sentința a fost contestată de către avocatul V. Babără în numele condamnatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare din motivul lipsei componenței de infracțiune, argumentând următoarele:

- din declarațiile inculpatului rezultă, că de fapt, cele întâmplate au avut loc în s. Ulmu și nu în s. Văsieni, după cum afirmă acuzarea;

- probele prezentate de acuzare și anume procesul-verbal privind depistarea infracțiunii din 18.04.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.04.2017 prin care a fost supus examinării un disc DVD-R cu imagini video din data de 18.04.2017, confirmă doar faptele care s-au produs în loc. Ulmu, când polițiștii I. Matvei și M. Zlîndea s-au apropiat de automobilul „XXXXX” în care se afla I. Tcacenco, iar motorul auto nu funcționa;

- din învinuirea înaintată rezultă pe de o parte că I. Tcacenco a fost stopat pe traseul Văsieni-Ulmu, pe de altă parte - că se afla în s. Ulmu. Această învinuire contravine procesului-verbal de constatare a infracțiunii, cât și declarațiilor polițiștilor I. Matvei și M. Zlîndea;

- prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.04.2017 a fost examinat un disc DVD-R cu imagini video din 18.04.2017, iar procesul-verbal privind constatarea refuzului a fost întocmit la data de 18.04.2017 orele 00<sup>50</sup> în localitatea Ulmu, r-nul Ialoveni. Deci, nicidecum nu se confirmă faptul stopării lui I. Tcacenco în s. Văsieni la orele 23<sup>35</sup>. Înscrierea video confirmă faptele care s-au produs în s. Ulmu când polițiștii I. Matvei și M. Zlîndea s-au apropiat de automobilul „XXXXX” în care se afla I. Tcacenco, iar motorul automobilului nu funcționa;

- instanța de judecată n-a dat nici o apreciere faptului că la momentul înregistrării video, automobilul „Mercedes” staționa pe una din străzile s. Ulmu, motorul nu funcționa, cât și faptului că în procesul-verbal de constatare a refuzului I. Tcacenco a menționat că nu refuză examinarea de către medicul legist;

- învinuirea înaintată lui I. Tcacenco este neconcretă, conține divergențe și circumstanțe de acuzare care se contrazic reciproc, fiind una dubioasă;

- faptul conducerii și stopării automobilului „XXXXX” în s. Văsieni sau pe traseu Vasieni-Ulmu nu este confirmat prin înregistrarea video anexată la cauza penală, precum nu s-a confirmat nici refuzul lui I. Tcacenco de la testare și prelevarea probelor biologice, deoarece acesta a indicat că nu refuză medicul legist;

- în speță nu s-a confirmat faptul conducerii automobilului de către I. Tcacenco în stare de ebrietate (ora, locul), cât și faptul că la momentul refuzului acesta se afla în automobilul „Mercedes”, care staționa în loc. Ulmu, motorul nu funcționa, deci nu a comis infracțiunea incriminată.

**3.1** Sentința a fost contestată și de către avocatul L. Bîrcă în numele condamnatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea soluției solicitate s-au invocat următoarele argumente:

- înregistrarea video nu confirmă că automobilul „XXXXX” a fost stopat anume la data de 17.04.2017, ora 11.35 în s. Văsieni;

- ofițerul de patrulare I. Matei a înregistrat doar acele momente care le convin pentru a-l învinui pe I. Tcacenco.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 04 iunie 2019 recursurile declarate au fost admise, casată sentința în partea executării pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre prin care I. Tcacenco a fost eliberat de pedeapsa stabilită în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

În motivarea soluției adoptate Colegiul a reținut că sunt neîntemeiate alegațiile recurenților referitor la faptul că vina inculpatului nu a fost dovedită, or prin probele

prezentate de acuzare și anume prin depozițiile martorilor I. Matvei și M. Zlîdnea vinovăția inculpatului a fost confirmată pe deplin.

Instanța de apel a menționat nerecunoașterea vinovăției de către I. Tcacenco, de comiterea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a faptelor încriminate, apreciind declarațiile inculpatului ca fiind o metodă de apărare.

În continuare reținând prevederile art.60 alin. (1) Cod penal și art.332 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul penal a conchis că I. Tcacenco urmează a fi liberat de răspundere penală dat fiind faptul că a intervenit termenul de prescripție de atragere la răspundere penală.

**6.** Hotărârile judecătorești pronunțate în speță au fost contestate de către avocatul V. Babără în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe motivul lipsei componentei de infracțiune, argumentând următoarele:

- instanța de apel nu a dat nici o apreciere faptului că I. Tcacenco în procesul verbal de constatare a faptului refuzului din 18.04.2017 ora 00.50, nu a indicat că refuză medicul legist, adică recoltarea probelor biologice;

- învinuirea înaintată contravine procesului verbal privind constatarea infracțiunii din 18.04.2017, prin care ofițerul de patrulare I. Matvei a constatat că la 17.04.2017 ora 11.35 în localitatea Văsieni a stopat automobilul „XXXXX” condus de I. Tcacenco de la care se simțea miros de alcool;

- nu a fost apreciat faptul că imaginile video nu reflectă faptul stopării automobilului condus de I. Tcacenco în s. Văsieni la ora 11.35, dar reflectă doar imaginile din s. Ulmu;

- învinuirea este neclară, conține divergențe, or, pe o parte se constată că I. Tcacenco a fost stopat nu în s. Văsieni, dar pe traseul Văsieni-Ulmu, iar pe altă parte acesta se afla în s. Ulmu;

- faptul conducerii și stopării automobilului „XXXXX” în s. Văsieni sau pe traseul Văsieni-Ulmu nu a fost confirmat prin înregistrarea video;

- în speță nu s-a confirmat că I. Tcacenco a refuzat testarea și prevalarea probelor biologice;

- instanțele de fond nu au înlăturat contradicțiile referitor la ora și locul stopării automobilului condus de I. Tcacenco.

**7.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Analizând materialele dosarului Colegiul penal constată că, infracțiunea în baza căreia a fost condamnat I. Tcacenco (art.264<sup>1</sup> alin.(3) Cod penal) potrivit art.16 Cod penal, este o infracțiune ușoară, astfel că, decizia instanței ierarhic inferioare a fost adoptată în procedura pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul art.437-449 Cod de procedură penală și respectiv - a devenit irevocabilă de la data pronunțării.

Potrivit prevederilor art.452 coroborat cu art.453, 454 Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3) Cod de procedură penală, precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, în cazul când există un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea

Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Potrivit dispozițiilor art.456 Cod de procedură penală, recursul în anulare fiind supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art.431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art.6 pct.44) al aceluiași Cod, art.4§2 al Protocolului nr.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prevederile pct.44) art.6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul penal atestă că, una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare, este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Raportând argumentele invocate în recurs la prevederile legale a actelor internaționale și naționale, Colegiul penal reține că motivele invocatele recurent nu pot fi acceptate pentru confirmarea unui viciu fundamental, care ar fi afectat decizia atacată.

În continuare se atestă că argumentele autorului recursului cu privire la faptul că acțiunile lui I. Tcacenco nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, Colegiul penal le consideră irelevante, or activitatea instanțelor judecătorești privind aprecierea sau reaprecierea probelor conținute în dosarul penal și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond, iar invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens, așa cum îl propune recurentul este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă

Astfel se constată, că argumentele instanței de recurs ordinar sunt întemeiate și pentru a evita repetări inutile se însușesc de instanța de recurs în anulare, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, „inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cauza *Vieru Igor contra Republicii Moldova*, Nr.25763/10, 18 iunie 2019).

La caz, instanța de recurs în anulare atestă că ,hotărârea contestată nu este afectată de un viciu fundamental, fiind conformă prevederilor legale, această hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Așadar, în speța dată, Colegiul penal constată că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la existența unui viciu fundamental în cauză și ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a apărării asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

**8.** În conformitate cu prevederile art.456 alin.(1) și (3), 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Babără Victor în numele condamnatului Tcacenco Ilie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Tcacenco Ilie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 05 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac